

Forbindelsesbygninger til disse, bør jeg tilføje, at selvfølgelig var det ikke dette Mindretals Plan, at der ikke skulde skabes Forbedring for det Rigsarkiv, man altsaa nu havde faaet ind under Overvejelserne. Meningen var tværtimod, at der skulde opføres en særlig ny Rigsarkivbygning, som skulde have sin Plads paa de Staten tilhørende ubebyggede Pladser Vest for og bagved Tøjhuset, og dette Mindretal mener, at man ikke derved vil komme til væsentlig større Udgift end den, man vilde faa ved at omdanne det gamle Bibliotek til Arkivbygning. Herimod er der, efter min Mening med Rette, gjort den Indvending, at Afstanden til Ministeriebygningerne saa vil blive for stor, og den Rørpostledning og Telefonforbindelse, hvorved man tænker sig dette afhjulpent, paa ingen Maade vil kunne erstatte Fordelene ved en umiddelbar Forbindelse fra Ministeriebygningerne til Arkivet, hvad man hidtil har haft. Det er jo Fordelen ved den foreliggende Plan, hvad den højtærede Minister, som naturligt er, har fremhævet stærkt, at man faar en heldig Beliggenhed for Rigsarkivet og en meget betydelig Udvidelse af Ministeriebygningerne, og saa at man faar det forholdsvis billigt.

Men *hvor meget* end vi, i alt Fald den Gruppe, jeg tilhører, ønske denne Sag fremmet allerede i Aar af den Grund, at hvis det ikke sker hurtigt, ville Finansministeriet og vel tildels ogsaa andre Ministerier være husvilde i Løbet af et Par Aar, eftersom der er givet Varsel til Fraflytning i Løbet af 1910 fra de Dele af Forbindelsesbygningen mellem Slottet og Ministerialbygningerne, som nu benyttes af Ministerierne, saaledes, at hvis vi ikke nu begynde paa dette Byggeforetagende, der vil tage et Par Aar, kan det ikke blive færdig i rette Tid; og *hvor meget* vi end mene, at det ikke er forsvarligt at forlænge den Tid, i hvilken vort Rigsarkiv og dets Embedsmænd maa befinde sig under de Forhold, som for Tiden ere raadende der, saa maa vi dog forlange, ad den ene eller den anden Vej at komme til Erkendelse af og til Overbevisning om, at den foreslaaede Ordning for Rigsarkivets Vedkommende ikke blot opfylder de ministerielle Embedsmænds og Rigsarkivarens Krav, men tillige de arkitektoniske og kunstneriske Krav, som man ved denne Løjlighed er berettiget til at vente opfyldt, og som man venter af os, at vi skulle opfylde. Vi ønske altsaa ikke at bidrage til en Ordning, der fremtidig kunne betegnes som smagløs og skæmmende for

Omgivelserne paa Slotsholmen, særlig for det ny Slot og især for Rigsdagsbygningen, og denne sidste mener jeg, at vi her paa Rigsdagen ere særlig kaldede til at holde Haand over. Jeg mener, at dette Lovforslag om muligt bør fremmes i indeværende Samling, men at det maa underkastes en Drøftelse i et Udvalg, hvorom der vel senere vil blive stillet Forslag, og at vi, for saa vidt den højtærede Minister er i Stand til der at overbevise os om, at vi ikke behøve at nære Frygt i disse Retninger — hvilke Veje han i den Henseende vil vælge, eller hvilke vi ville forlange, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa —, gerne ville have Lovforslaget fremmet i indeværende Samling, men at vi i modsat Fald maa slutte os til de Ønsker, som fra anden Side ere fremsatte om, at Sagen gøres til Genstand for en ny Behandling under Medvirkning af saadanne Kræfter, som ikke have været med til at komme til det her foreliggende Resultat.

Johansen: Det var et ret interessant Foredrag, vi hørte af den foregaaende Taler (Bramsen), ligesom ogsaa jeg erkender den store Velvillighed, der gik igennem Foredraget. Det glædede mig saa meget mere, som det jo er nødvendigt, at vi faa gjort noget for Regeringskontorerne og for Rigsarkivet. Naar man kommer ned i et Ærinde i et af Ministeriernes Kontorer for at tale med den øverste Ledelse af paa-gældende Administration og maa vente der, maatte man opholde sig ude i Gangene, dersom ikke Kontorpersonalet var saa elskværdigt at byde os ind i Kontorerne, hvor de sidde og arbejde. Men det er jo til Forstyrrelse for dem, der skulle arbejde, og det er kun til liden Fornøjelse for os andre, der skulle sidde og høre paa de Konferencer, som de nødvendigvis maa foretage, for at Arbejdet ikke skal staa stille. Sidder man saaledes $\frac{1}{2}$ Time inde i et af disse større Kontorer, hvor en 6, 7, 8 Mand sidde og arbejde, bliver man klar over, at der er overordentlig ringe Plads til de mange Mennesker. Men se vi den Masse af Dokumenter, der er stablet op i Reolerne lige nede fra Gulvfladen op til Loftet, bliver man klar over, at det er Forhold, som i høj Grad trænge til en Forandring, og det snarest muligt. Regeringskontorerne trænge altsaa til Udvidelser, og det var f. Eks. ikke for meget at forlange, at der til hvert Departement var en Ventestue, hvor de, der skulle tale med de ledende af Administrationen, kunne opholde sig uden at genere andre ved deres